

## HEMMA HOS CHEFREDAKTÖREN

Redaktör´n står och fluktar bakom tyllgardin.  
Naken är han också, bär en lustig min!  
Där nere på gården två ungar hoppar bock.  
Tänk om han ändå haft på sig sin morgonrock!  
Chefen utan klä´r, ja, nu står han där!  
Hans nattgäst sover på en illusion.  
Henne har han skänkt champagne i skon.

Unga jäntor sover längre än man tror.  
Det gör inte redaktör´n, i "Logen" kallas han för bror.  
Ja, nog är det härligt att vara en uppskattad man  
- en riktig hårding, som många tidningskonster kan.  
Jäntan som sussar sött och gott  
fick aldrig se det stånd han fått.  
Så nu är det han tur till sist att ta mandomen fram.  
Hur skulle han annars våga bära sin tuppkam?

Försiktigt han lyfter täcket av ejderdun.  
Morgonsolen förgyller hennes små ljusa fjun  
där hon ligger naken, bakfull, och trött.  
Hon är nog det näpnaste han någonsin mött.  
Nu så är han åter man och vill visa vad han kan  
- lägger sig tätt intill. Gissa om hon vill?  
Sömnigt hon säger: "Du är makrill och jag är sill."

Vad kan en flicka göra när något petar mot ens bak?  
Tänk att denne mannen i natt var så slak!  
Hon ska just till att vända sig om då han skriker: "Aj!"  
En svällkropp brister i hans lem och den åker på svaj!  
Redaktör´n tappar sin kraft igen av naturliga själ  
och jäntan slapp att ligga med sin chef  
- // och det var ju väl! // (3 ggr)

/2004/2018